

## అచ్చోసిన ఆంబోతులు - by స్వార్గీయ శంకర మంచి సత్యం

[Back](#) [Home](#)

ఆంబోతు పెద్దబజార్లో మధ్య గా నుంచుంది. పొడవైన, నిడివైన పెద్ద బజార్లో బుసలు కొడూరూ నందికే శ్వరుడిలా నుంచుంది. ఆంబోతు తెల్లగా ఎత్తుగా మంచు కొండలా ఉంది. అంబోతుకి అంత కోపం రావటం ఎవ్వరూ చూడలేదు.

పెద్దలు కొండరు "నాయనా! నందీ శ్వరా! శాంతించు తండ్రీ!" అంటూ మొక్కుతున్నారు. ఆంబోతు శాంతించినట్టు లేదు. బుసలు ఆగలేదు. మట్టి చి మృషులం వానలేదు. పెద్ద ముత్తుయదు పులు కొండరు గంగడోలు దుఖ్య "నందికే శ్వరా కోపమెందుకయ్యా!" అని అంటుంచే తోక పిసరటం తగ్గింది కానీ పిసపినతో కుట్టు తగ్గలేదు. కూరల మ్మేవాళ్ళు తోట కూర నోటి కందిష్టే పిదిలీంచి కొట్టింది. కృష్ణ నుండి నీళ్ళు తెచ్చేవాళ్ళు కావిడి నీళ్ళు ముందుపెట్టి "తాగ వయా" అంటే తాగినస్ని తాగి కడవలు తన్నేసింది. వూరు వూరంతా కంగారుగా పెద్ద బజార్లో కొచ్చి భయం భయం గా నుంచున్న సమయాన రంగయ్య తన చీల్లర కొట్టు కెళ్ళాసికి వీధిలో కొచ్చాడు. వీధి లోని జనస్ని చూసి మరి కొంచెం ముందు కొచ్చాడు రంగయ్య. రంగయ్య సి చూసిన ఆంబోతు చెంగున అంతెత్తు ఎగిరింది. కాలసర్వం లా గాలి లో తోక ఆడించింది. చెవులు దద్దురిల్లేటట్లు రంకె పేసింది. పాతాళం బద్దలయ్యెట్లు నేల తోకిక్కంది.

పర మభయంకరంగా తన వైపు పరుగిత్తు కొస్తున్న ఆంబోతు సి చూసిన రంగయ్యకు ఇంత్తింది. గోచీ వూడి పోతున్నాట క్రూచేయక పరుగు లంకించుకున్నాడు.

ఇంటి దాకా తరి మింది. వాకిటి ముందు నుంచుని గిట్టుల్తో నేలరాస్తూ హూంక రించటం మొదలెట్టింది. రంగయ్య సాగిల పడ్డడు. ఆంబోతు రంకె లాపలేదు. మొత్తుకున్నాడు. లబోదిబో మన్నాడు. ఆంబోతు ఆగలేదు. కరివేపాకు, కొత్తి మీర పెట్టబోయాడు. వాటినిచూస్తానే విసిరికొట్టింది ఆంబోతు. రంగయ్యకు తెలుసు ఆంబోతు ఎందు కొచ్చిందో! ఇంట్లోకి ఛీచ్చి తట్టుల్తో తట్టుడు కందులు పోసు కొచ్చి భయం భయంగా ఆంబోతు ముందు పెట్టాడు. ఆ కందులు చూసి ఆంబోతు ఆగింది. ఆ కందులన్నీ తిని తట్టు శుభ్రంగా నాకి పర మసాధువు లా నడిచి పెళ్ళిపోయింది.

ఆ అడ్డెడు కందులు :

ఉదయం సుబ్బమ్మ తీసు కొచ్చిన వీ. సుబ్బమ్మ ఇంట్లో నూకలు లేవు. దానికి తోడు అల్లుడొచ్చాడు. ఇంకో గతిలేక ఇంట్లో పున్న అడ్డెడు కందులు రంగయ్య కి అమ్మిజూ పింది. నాలుగు రూ పాయల కందులకి రూ పాయ మించి ఇవ్వనన్నాడు. ఇదేం అన్యాయం అంటే కేకలు. వూళ్ళో అల్లుడున్నాడు. సిగ్గుపడి పోయన సుబ్బమ్మ అల్లుడికి అన్నం కూరా వండి తను పస్తుండాలీ అనుకొని మారు మాటాడకుండా ఆ ఒక్క రూ పాయ తీసుకెళ్ళింది. ఆంబోతు పెళ్ళిపోయి తర్వాత రంగయ్య తాపీగా పూపిరి పీల్చుకుని పోద్దున్న లాభం గూబలో కొచ్చిందే అని బాధపడ్డూ కొట్టు కెళ్ళాడు. కొట్టు దగ్గర కూర్చుని గల్లాపెట్టే కు దళ్ళం పెట్టుకుని కశ్చు తెరిచాడో లేదో ఎదురుగా రౌడ్ వీరడు నుంచాని ఉన్నాడు.

రౌడ్ వీరడంటే రక్కం తాగుతాడని పేరు. వాడు నెత్తురు తాగాడో లేదో కానీ వాడ్ని చూస్తే కాలయమణి చూసినట్టుంది. నల్లతాచులా సన్నగా బారెడు మనిషి. చింతనిప్పుల్లాంచి కట్టు. ఎప్పుడూ మనిషి వూగుతుంచాడు. తాగి వూగుతున్నాడో, ఆ మనిషి తీరే అంతో తెలియదు గాని ఆ

పూపు చూసి జనానికి గుండె చీక్కబట్టు కు పోతోంది. ఆ పూపు లాగా మాట కూడ సాగదీ స్తోడు.

"ఏం రంగయ్య బాబు పది రూ పాయలుంటే ఇస్తోవేంటి?" అన్నాడు వీరడు.

"బాపుందయ్యవ్వు, నిన్ననే గా ఐదురూ పాయలు తీసికి శ్వావ్వు" అన్నాడు కంగారుపడ్డూ రంగయ్య.

"నిన్నటికీ ఇవ్వొళ్ళికీ నువ్వేం బేరాలు చెయ్యలేదా? ఏ రోజు అవసరం ఆ రోజే"

"ఇప్పుడేం లేదు పో! బోణీ కాలేదు." --- "పోనా.. పోనా" సూటిగా చూస్తా అన్నాడు.

వీరడు "రంగయ్య! ఆ పెసలు పల్లిపీధిపెసలు...." అంతే, రంగయ్య పడి పోయాడు. "ఓరి నీ అమ్ము కడుపు బంగారంగాను, ఎందుకురా గోల ఇదుగో పడి తీసుకో" అని రొండి నుంచి పడి తీసచ్చాడు. వీరడు అ పది రూ పాయల్తో గాలి గోపురంలోకి వచ్చి అక్కడున్న బిచ్చగాళ్ళకు తల్లో రూ పాయచ్చి ఇంటికి భీషిపోయాడు.

వీరడి బెడడ ఒక్క రంగయ్యకే కాదు. పూళ్ళో చాలామందికి పుంది. కాల్లోదిగిన తుమ్ముమల్లు లంటివాడు వీరడు. తుమ్ముమల్లు తీస్తున్న కొట్టీ వీరుగుతుంది.

ఒక సారి బంగారం తాకట్టు పెట్టుకుని అప్పులిచ్చే భూపథ్య దగ్గరకెళ్ళాడు వీరడు.

"భూపథ్యగారూ అర్ధంటుగా అవసరం వచ్చింది. ఓ వంద రూ పాయలు కావాలి" అని అల్లుడడిగినట్లు అంచిగాడు.

"ఆహా, అలాగా -- వంద చాలా? ఎవడి తాత నోమ్ము ఇమ్మంటావ్వ?" అన్నాడు భూపథ్య.

"తాతలు సంపాదిస్తే మేమంతా మీదగ్గరకెందుకొస్తామండీ? సిన్నరాత్మి సీతాలు నాంతాడు, బుచ్చెమ్ముచెపి పోగులు ఎంత ఖరీదు చేశారు." అన్నాడు వీరడు భూపథ్య సీత్యు కారిపోయి "బరేయీ! వంద కావలసిందేనా?" అని దీనంగా అంచిగాడు.

భూపథ్య దగ్గర వంద తీసుకుని సీతాలు కూతురిక్క, బుచ్చెమ్ము కూతురిక్క పెళ్ళిళ్ళు జరుగుతుంటే చెరో యాభై పసుపుకుంకు మకింద చదిపించి ఇంటికి భీషిపోయాడు.

ఇహ లాభం లేదని భూపథ్య, రంగయ్య తీర్చునీంచుకొని రఘుస్యంగా పథకం వేశారు. జగ్గడనే రెండీని పిలిపించారు. వీరళ్ళి చంపి, కిష్టలో పారేస్తే ఐదొందలి స్తామన్నారు. సరేనన్నాడు జగ్గడు. డబ్బు తీసుకున్నాడు. తెల్లారేసరికి వీరడి శవం నీళ్ళలో తేలాలన్నారు. "ఓ" అని వెళ్ళి పోయాడు జగ్గడు.

తెల్లారింది. ఫీడ విరగడై పోయిందనుకున్నారు ఇంద్రరూ.

"భూపథ్య గారో" వాకిట్లోంచికేక. అది వీరడి గొంతు. వీరడి దెయ్యిం కాదు గడా!

భూ పట్టు అదిరి పడ్డాడు.

భూ పట్టు గారూ!

వణి కి వేతూ వీధిలోకొచ్చాడు భూ పట్టు.

వీరడు నవ్వుతూ "ఐదొందలు కావాలండీ" అన్నాడు.

"ఐదొందలా..." అన్నాడు భూ పట్టు.

"మరి జగ్జి చంపి కిష్టలో తోసెయ్యద్దండీ.."

మారు మాటాడ కుండ ఐదొందలీ చ్చాడు భూ పట్టు.

రంగయ్య ఇంటి ముందు ఆంబోతు హూంకరి స్తోంది. గిట్టుల్తో నేల తప్పి చిందరవందర చే స్తోంది.

రంగయ్య సి శ్యాఖంగా అరబ స్తోపేసలు ఆంబోతు ముందు పెట్టాడు.

---

ఈ కథ లని ప్రచురించటానికి మాకు అనుమతి ఇచ్చిన శ్రీ శంకర మంచి సత్యం గారి కు మారుడు శ్రీ శంకర మంచి రవిశంకర గారికి, ఈ ప్రముత్తుం లో మాకు సహకరించిన శ్రీ JUBV ప్రసాద్ గారికి మా కృతజ్ఞతలు.